

Asiasana 3/80

Asiasana 3/80 7 vsk.

Olemme päättämässä lukuvuotta onnellisissa merkeissä. Aurinko paistaa lämpimästi, sorsat ja muut vastaavat visertelevät sulosointujaan. Tenttikiireet ovat kohta ohi, kaililla on aikaa nauttia kevään kauneudesta. Jokainen voi lähteä kesälaitumille onnellisin mielin. Kaikki on sujunut suunnitelmien mukaisesti. Yhteistyö opettajien ja opiskelijoiden välillä on ollut kitkaton. Tärkeät kysymykset ovat saaneet onnellisen ratkaisun. Laitos saa uuden assistentin ja leh-toreiksikin valitaan mahdollisimman pätevät henkilöt. Opiskelijat saivat ensi vuodeksi 50 mk ilmaista rahaa lisää. Syksyllä uudet opiskelijat saavat aloittaa upouuden koulutusohjelman. Mitä meiltä vielä puuttuu. Ollaan onnellisia. SMILE !

Kirjastotieteen ja informaatiikan opiskelijoiden ainejärjestö UDK ry:n äänenkannattaja.

Toimitus:

Marianne Ahlstén
Silja Penttinen
Juha Piukkula
Markku Ropponen
Tuija Sonkkila
Jukka Tammilehto (vastaava)

Toimituksen osoite:

Pinninkatu 40 B 35
33100 Tampere 10

Vuosikerta 25 mk
Irtonumero 2 mk

ISSN 0356-0139

Painopaikka: Domus-Offset Oy

Tampere 1980

S I S Ä L T Ö :

3	Puheenjohtaja, päivää	15	Jyvät tai henki
4	3000000000 velkaa	16	Virallinen eli suunniteltu organisaatio
6	Keskustelua tieteestämme	18	Meidän kopla
8	Asiasana järjestyksen kourissa	20	Vaihtoehto
9	Puukenkäpuu - mestariteos	21	Kirjoituskilpailukirjoitus
10	Käytännön hyöty eli ääniä kentältä	22	Ei mikään lällärilista
12	Ay-tapaaminen	24	Vuoden kuvat
		27	Kesäntappolista

kansi: J.Tammilehto

3 PUHEENJOHTAJA, PÄINÄÄ!

Kesälomalla (tähän periaatteellinen minäni ssnoi heti vasta- väitteen, ettei se meillä rau- koilla ole ollut lomaa sitten luku- ja kirjoitustaidon oppi- misen) on tilaisuus ottaa väli- matkaa kirjastotieteen opis- luun niin maantieteellisesti kuin henkisestikin. En väitä, etteikö kirjastohenkistä työtä voisi tehdä muuallakin, mutta akateemista voi vain Tampereel- la! Välimatkassa on se hyvä puoli, että sen turvin voi ku- vitella tietävänsä tarkkaan, mi- ten kaikki olisi pitänyt tehdä lukuvuoden aikana, ja ehkä mo- ni teko muuttuu jopa todella oikeaksi - ja mikäs sen rau- hoittavampaa terveyden kannal- ta.

Muita suositeltavia kesän har- rastuksia ovat käytäntöön tu- tustuminen (niin ympäristönä kuin sen ihmisinäkin), ulkoil- makirjastoissa oleskelu, syk- syn merkkien päivittäinen pä- lyily ja tenttikirjojen kalas- telu matalavetisistä salolam- mista.

Sadepäivät ovat meidän päiviem- me ilmiö. Ne ajoittuvat kesä- kuun lopun ja elokuun välisil- le viikonlopuille ja ovat ohi- meneviä. Silloin saattaa olla sopiva aika vaipua pettymysten iljanteiseen olotilaan, selail- la opintokirjan kalvakkaita aukeamia ja repiä kaikenlaisia virallisia papereita.

Kesällä on mukava retkeil- lä hyvin ilmastoiduissa linja-autoissa tutustumaan maaseutukirjastoihin. Kau- punkikirjastoihin ei ole syytä poiketa, niissä voi joutua kirjastoharjoitteli-

jan armoille. Kannattaa myös välttää liian pienen määrärahan kanssa kamppai- levia kirjastoja. Opiske- lijan on kesälläkin säily- tettävä mielenmalttinsa.

Yliopiston viralliset ava- jaiset ovat kahdeksas syys- kuuta. Jo edellisenä päivä- nä taivaanrannalle kerääntyy tummia pilviä, ukkonen jy- rähtelee ja televisio ha- joaa. Tällöin ainoa keino välttyä ikävystymiseltä vii- me hetkellä on rientää lä- himpään R-kioskiin informaa- tioaineiston valintaan.

Kuka sitä loppumattomiin jaksaisi olla huoleton. Elämä on vakava asia. Synk- kä syys on meille pelkäs- tään oikein. Tavataan taas.

tuija sonkkila

3.000.000.000 VELKAA

VELKAHUUTO-LEHTI 2/80:

"Opintovelkaa kaikilla - Opintovelkaliikettä kaikkialla."
Ovatko opiskelijat heräämässä? Tänään liikutaan ympäri Suomeniemen. Mikä saa meidät opiskelijat liikkeelle? Huoli huomisestamme? Huoli tieteen tulevaisuudesta? Huoli ihmisestä - meistä?

KENEN LIIKE, KETKÄ LIIKKUU?

Sinun, minun, sanalla sanoen - meidän. Liikettä tukevat eri ylioppilaskunnat ja SYL...Nyt on syytä liikkua. Takana ovat tärkeät tavoitteet ja vilpittömä mieli - toimintakeinot ja puitteet luomme yhdessä ystävä, ja tilanteen mukaan. Tätä liikettä ei ohjata ylhäältä alas - tämä ohjaa itse itseään. Tartu ruoriin.

MIKSI OPINTOVELKALIIKE SYNTYI - TAUSTATILITOJA:

- v. 1980 opintoraha nousi 50-100 mk
- v. 1978 opiskelijalla oli lainaa keskimäärin 25 000 mk, nyt valmistuneilla n. 40 000 mk
- perusopintorahan reaaliarvo (jos vuonna 1972 = 100) on laskenut 52:een ja lainan 64:ään
- asumislisän saa vasta 1/3 opiskelijoista
- jos lainaa on 40 000 mk, merkitsee se 500-600 mk/kk yksinomaan lainojen hoitoon - mikä onkaan kirjastoamanuenssin kuukausipalkka? (Y 20 eli 2 506 mk/kk)

SUORAA TOIMINTAA - VELKAKARNEVAALIT HELSSINGISSÄ 17.4.1980

Muutama uskalikko seisoo eräänä kylmänä huhtikuun aamuna Vanhan kirkon edessä. Suuntana opintovelkakarnevaali - Helsinki, opintovelkaliikkeen ensimmäinen suuri tilaisuus. Tarkoitus oli lähteä Tampereelta suurella joukolla mutta paikalle ei ilmestynyt kuin 8 opiskelijaa. Lähdettiin kuitenkin junalle ja tällainen oli tilaisuus Aluksi syötiin. Ruoka Helsingin yliopiston päärakennuksessa osoittautui paljon huonommaksi kuin kotoisessa Attilassa. Seuraavaksi osallistuttiin Protestiumiin (=seminaari), jossa teemana oli hienosti "Opiskelun, tieteen ja ihmisen puolesta". Lopputuloksena puheenvuoroista syntyi vaatimuslista. Välittömänä toimenpiteinä vaadittiin opintorahan nostamista heti vähintään 2 000 markkaan, opiskelijoiden vapauttamista lainakoroista ja takaisinmaksuajan pidentämistä n. 25 vuoteen sekä työttömien ja heikossa taloudellisessa asemassa olevien vapauttamista välittömästi lyhennyksistä. Toimenpidepäiviksi syksyllä 1980 päätettiin 6.-12.10.

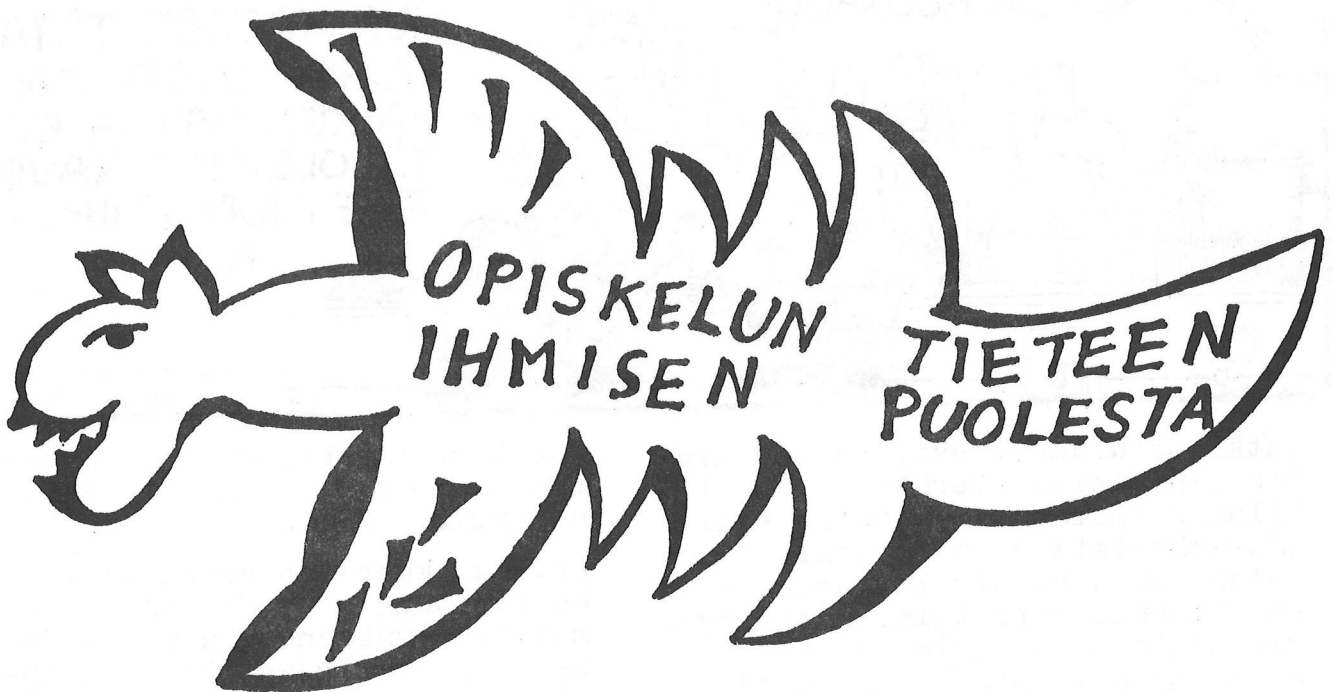
LOHIKÄÄRMEITÄ, INKKARILEIKKEJÄ
JA HERNEKEITTOA

Varsinainen karnevaali (suomalaiseen tapaan ihmiset kylläkin vain seisoivat ja ihmettelivät) oli senaatintorilla. Ohjelmassa musiikkia: Jussi Raittinen, Wonde, Cruisers ja tietenkin Velto. Turun opintovelkaiset olivat tehneet omia lauluja tuttuihin sävelmiin. Vasta ylioppilasteatterin järjestämä hurja inkkarileikki Aleksanteri II:n patsaan ympärillä sai jäyhät suomalaiset hiukan lämpenemään.

Välillä esittivät poliisit omaa ohjelmaansa: Velkaliikkeen tunnusta kantaneen lohikäärmeen matka Suurkirjon portaille estyi ja yliopiston kanslerin toivomuksesta poliisit vaimensivat kovaäänisten tehoa. Tilaisuutta juhlisti liikkeen tunnusviirin koahoaminen yliopiston päärakennuksen katolle, josta yliopiston hallintobyrokraatit sen asianmukaisessa järjestyksessä poistivat.

Tilaisuuden jälkeen joukko viluisia ja nälkäisiä turkulaisia (ja oli siellä joku tamperelainenkin) lähti Eduskuntaan luovuttamaan Turun opintovelkaliikkeen keräämää adressia. Portaat olivat kiellettyä aluetta täälläkin Niinpä odottelimme kansanedustajia kiltisti eduskuntatalon pihamaalla. Oli kiva olla mukana. Säpinää myös Tampereelle! Toivovat Piitu Peltonen ja Marjukka K.

Kavioeläinten tunnusmerkit: Varpaita aina pariton luku (5, 3 tai 1) ja viimeistä niveltä peittää kaviokyynsi. Milloin varpaita on useampia kuin yksi, on keskimäinen muita vahvempi. Etuhampaita molemmissa leuoissa.

KESKUSTELUA TIETESTÄMME

Saamiemme epävirallisten lähteiden mukaan sosiologian laitoksella on tekeillä empiirislooginen tutkimus aiheesta "kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden kuppilakäyttäytyminen Attilassa keväällä 1980". Aihe tuntui niin kiinnostavalta, että Asiasana lähetti toimittajan ottamaan asiasta selkoa. Miehemme majaili kolmisen viikkoa kuudennen kerroksen vahtimestarinkopissa (vahtimestariksi naimioituneena), ennen kuin tutkimuksen tekijän henkilöllisyys selvisi. Hän suostui lyhyen ja halvan suostuttelun jälkeen julkistamaan tuloksiaan lehdellemme, mutta korosti niiden puolittieteellistä luonnetta. Omaisten pyynnöstä emme anna tämän nuoren tutkijan nimeä ilmi.

tasen seteleillä. Kerran on nähty kokonainen kekkonen (500 markkaa) - tietävästi Asiasanan päätoimittajan hyppysissä. Toimituskin kiinnostui asiasta ja lupaa ottaa siitä tarkempaa selkoa. Kekkonen kohtaloon palaamme myöhemmin.

Vilkkaimmin kuppilaa käytetään sen aukioloaikoina. Eritoten ajankohdat ennen ja jälkeen puolenpäivän (=siestan) saavat kirjastotieteilijät sankoin joukoin kerääntymään kahvilaan nauttimaan teetä/kahvia ja sympatiaa. Erittäin suosittua on kahvin juonti aterian yhteydessä, jolloin sen hinta tulee 60 penniä huckeammaksi. Teen juojat jäävät tästä edusta paitsi. Tietävästi teen ystävät ry. on ke-

Tutkimustulokset ovat varsin mielenkiintoisia. Peräti 89.8% Attilan kuppilan kirjastotieteilijäasiakkaista on naispuolisia. Heidän on havaittu liikuskelevan yleensä parittain, mutta hyvin usein myös yksin tai suuressa ryhmässä. Sen sijaan kirjastotiedettä lukevat pojat ovat aina vähintään kolmen tytön piirittämiä.

Kirjastotieteen opiskelijoilla on runsaasti rahaa käytettävissä ja he maksavat ostoksensa useimmiten käteisellä, jopa sa-

räämässä nimelistaa, jossa vaaditaan aterian yhteyteen myös 50 pennin teetä.

Attilan kuppilan asiakkaiden keskipituus on erään varhaisemman tutkimuksen mukaan 167.7cm. Sen sijaan kirjastotieteen lukijoiden osalta luku on vain 163.1 cm. Koska kirjastotieteilijät muodostavat prosentuaalisesti (59%) suurimman kuppilassa asioivien opiskelijoiden ryhmittymän, on ehdotettu ruokatiskin laskemista n. 4 cm, jotta se palvelisi paremmin lyhyimpiäkin asiakkaita.

Ilahduttavasti tämä valmistu-
massa oleva tutkimus todistaa
meidän kirjastotieteilijöiden
olevan rehtiä väkeä. Ruokajo-
nossa etuilu ja kyynerpäätai-
teilu eivät kuulu käyttäytymi-
seemme läheskään niin suuressa
määrin kuin esimerkiksi sosio-
logien. Sen sijaan astioita pa-
lautettaessa on ollut havaitta-
vissa pientä sikailua. (Tässä
kohtaa tutkimuksen tekijä pu-
nastui ankarasti. Toim.huom.)
Tästä lähin on kuitenkin ehkä
syytä nuolla lautaset tarkemmin
kuten myös välttää ruokailuvä-
lineiden heittämistä sianruo-
kiin.

Näin siis upouuden tutkimuksen
mukaan. Kävimme vielä pyytämäs-
sä kommentin ruokalan henkilö-
kunnalta. Kysyimme, millaisia
kokemuksia tädeillä on kirjas-
totieteen opiskelijoista asiak-
kaina.

Ruskeatukkainen rouva: "Ne on
kauhean hauskoja."

Vaalea tati valkoinen päähine
päässään: "Parhaimpia asiakkai-
ta, mitä meillä on. Maksavat
kahvinkin aina tasarahalla."

M.A.

TIEDOKSITIEDOKSITIEDOKSITIEDOKSI

Asiasanan tilaajat ovat monelta
taholta tiedustelleet, kuinka mon-
ta kertaa vuodessa Asiasana ilmes-
tyy ja miksi he ovat saaneet vasta
kaksi numeroa tänä vuonna. Asiasana
on ainejärjestölehti, jota tehdään
opiskelijavoimin talkootyönä. Mei-
dän toirittajien päätyö on opiske-
lu (?), eli luennoille, seminaarei-
hin ja tentteihinkin pitäisi joskus
ehtii. Tästä syystä Asiasana ei vie-
lä toistaiseksi ilmesty viikottain
(ehkä sitten kun UDK:lla on varaa
palkata päätoiminen toimituskunta).

Joten nyt kaikille Asiasanan luki-
joille tiedoksi: ASIASANA ILMESTYY
5 NUMEROA VUODESSA, 3 KERTAA KEVÄT-
LUKUKAUDELLA JA 2 KERTAA SYYSLUKU-
KAUDELLA (kesällä toimituskunta
pitää lomaa eli menemme töihin kir-
jastoon ja toimitamme Kirjastoleh-
teä siinä sivussa).

ASIANSANA JÄRJESTYKSEN KOURISSA

Tämä on jatkoa kahden edellisen Asiassanan pääkirjoituksille, joissa todettiin "vain opiskelijan" vaikeuksista olla oikeassa ja sanoa se ja niin poispäin.

Kysymys: Onko mahdollista löytää kultaista keskietä, jossa asiat tulisivat julki, mutta kaikki silti pitäisivät mahdollista kritiikkiä suloi-sen rakentavana ja oikeaan osuneena. Ja niin poispäin. Jos Asiassanassa kirjoitetaan asioista sovinnaisen yleisel-lä tasolla, ilman nimiä, ilman omia mielipiteitämme, saamme vastineeksi toteamukset: pelkiä heittoja...turha narista kun ei ole konkreettisia fak-toja esitettävänä. Ja niin poispäin.

Jos meillä on esittää konkreet-tisia tosiasioita, ehkä mainitsemme ihka oikeita nimiäkin, meitä syytetään riensamisesta. Sormella osoittelu on maailman suurimpia syntejä. Ja niin poispäin.

Meistä on tehty näiriryhmäläi-siä, näiriköitä, mahtavien poliittisten voimien propagandan levittäjiä. Täysin riittävä syy leimata lehti arvelutta-vaksi ja epäluotettavaksi. Ja niin poispäin.

Eikä meitä vain leimata, meil-le vihjaillaan työpaikkojen saannin hankaloitumisesta... eräänlaisesta kirjastoalan virkakieltojärjestelmästä. Mutta allekirjoittanut on ai-nakin uhmaikäinen nuori, on-gelmanuori. Jos emme saa töi-tä kirjastoista, alamme jul-kaista lehteä joka alkaa ja loppuu hyvin tuhmalla sanalla. Tai rupeamme teuras-tajiksi. Ja niin poispäin.

Ei hymistelyllä eikä vähät-telyllä eikä iloisella naa-malla voida peitellä olemas-sa olevia ongelmia.

Jos ongelmia olemassa ja Asia-sanassa niistä kirjoitetaan, onko meidän tehtävämme pyydel-lä anteeksi, etteivät asiat suju hyvin.

Asiassana on järjestyksen kou-riassa, mutta järjestys on mei-dän oma. Järjestystä noudate-taan kunnes virkavalta meidät erottaa.

Kauniiksi lopuksi alamme kor-keimman asiantuntemuksen edus-tajan professori Marjatta Okon lausumat senat harjoitteluch-jaaajien kokouksessa:

"Asiassanallakin on oma funkti-onsa."

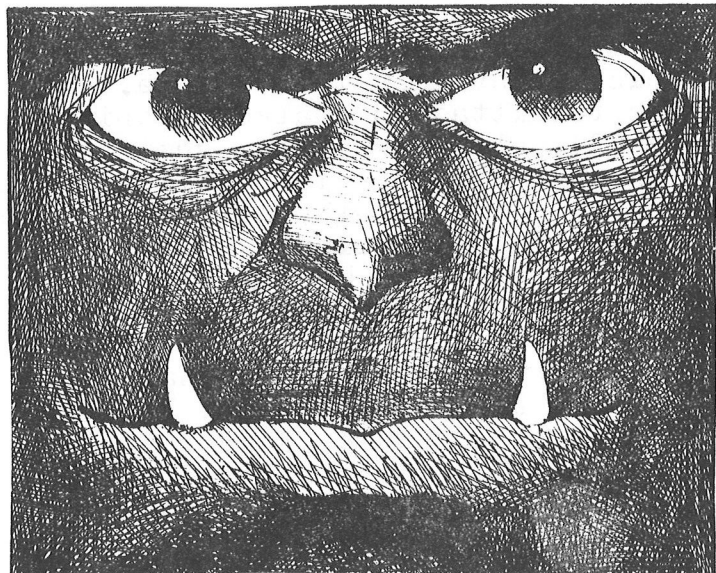
"Asiassanaa tarvitaan."

"Meillä menee hyvin."

Vielä kauniimmaksi lopuksi Tin-neri-yhtyeen sanomaa: "Likä meitä vaivaa, miten meidän käy? Puhutaan paremmasta huomisesta, mutta miksei sitä jo näy?"

Ja niin poispäin.

Anteeksiantamaton
JT

mestari-teos

Puukenkäpuu on jo Ermanno Olmin yhdeksäs elokuva, mutta Suomessa hän on saavuttanut kuuluisuutta vasta tällä upealla maalaiskylähälistökuvauksellaan. Olmi teki valtavasti esityötä filmiä varten: hän haastatteli satoja ihmisiä saadakseen yksityiskohtaisia tietoja vuosisadan alun italialaisesta maalaiselämästä. Olmi on itsekin kotoisin samaiselta Pergamon seudulta, jossa Puukenkäpuu filmattiin. Tämä yli kolmetuntinen elokuva tehtiin melko vähäisin varoin, noin 2 miljoonalla markalla. Puukenkäpuu voitti Cannesin elokuvajuhlien pääpalkinnon vuonna 1978 ja lopultakin tämä mestarillinen elokuva on myös tamperelaisten ihasteltavana.

Puukenkäpuun menestystä ei ole syytä hämmästellä. Tässä elokuvassa ei ole mitään keinotekoisia, se henkii inhimillisyyttä ja lämpöä. Näyttelijät - jos heitä yleensä niin voi nimittää, sillä he tuntuivat esittävän omaa itseään - ovat kaikki tavallisia ihmisiä Pergamon seudulta, eikä ainuttakaan ammattilaista ole mukana. Olmi on saanut näyttelijöistään irti paljon enemmän kuin pelkän loistavan osasuorituksen: hän on saanut heidät sisäistämään roolinsa niin täydellisesti, että elokuva tuntuu paikoin dokumentilta (varsinkin jos filmi olisi mustavalkoinen).

Tapahtumat, joiden ympärillä elokuva pyörii, ovat arkisia askareita talossa ja sen välittömässä läheisyydessä: pyykinpesua, ateriointia, takan ääressä tarinointia. Kuvakulmat ovat usein melkein idyllisiä, valaistus pehmeää ja värit maanläheisiä. Puukenkäpuu on todella kaunis elokuva niin sisäisesti kuin ulkoisestikin. Se kuvaa kansaa, joka tekee työtä tilanomistajille toimeentulon raja-

mailla. Olmi ei halua selvästi osoitella, missä tehdään ja on tehty väärin tällaisia ihmisiä kohtaan, miksi heidän elämänsä on niin lähellä nälkärajaa. Puukenkäpuu ei missään nimessä ole toivoton eikä pessimistinen, se vain kuvaa realistisesti näiden kärsivällisten ja yksinkertaisten maalaisihmisten hidastempoista elämää. Erittäin oleellinen osa elokuvaa on ihmissuhteiden kuvauksessa, yhteenkuuluvuuden tunne on herkästi havaittavissa.

Kun jotain elokuvaa ylistetään joka taholla, heräävät ennakkoluulot helposti. Minäkin menin katsomaan Puukenkäpuuta epäillen, olisiko se puoliksikaan niin hieno kuin olin kuullut. Myöhemmin oli syytä hävetä: Puukenkäpuu on enemmän kuin hyvä, se on mestariteos. Älkää jättäkö katsomatta.

M.A.

KÄYTÄNNÖN HYÖTY eli ÄÄNIÄ KENTÄLTÄ

Harjoittelunohjaajien kokouksessa 24.4. silmämääräisesti arvioiden viitisenkymmentä kirjastojen edustajaa, täsmälleen viisi tulevaa ja laitoksen opettajistakin muutama oli kuulemassa professori Marjatta Okon avaussanoja harjoitteluonnoksen laatimisen taustatiedoista, harjoittelun merkityksestä yleensä ja laitoksemme resurssikurjuuden vaikutuksista olosuhteisiin koko opetuksen tasolla.

Harjoitteluluonnos on tuumanpaksuinen selvitys kirjastotieteen ja informatiikan laitoksen harjoittelutyöryhmän tuloksista. Sen tarkoituksena on selventää harjoittelun tarkoitusta, sen tavoitteita ja kehittämiskeinoja. Kaikille harjoittelukirjastoille postitetusta luonnoksesta pyydettiin alustava kommentti, joka olikin melkomoinen. Kautta linjan sitä pidettiin utopistisena ja kirjastoja sekä harjoittelijaakin kohuttomasti työllistävänä. Luonnoksen idealuonne oli siis jäänyt varjoon, keinot ymmärretty käskyiksi. Tosin hajanaisia ääniä luonnoksen puolestakin kuului. Aivan oikeutetusti sen uuttaluovaa linjaa pidettiin innostavana, haastavana.

Laila Riekkinen esitteli kirjastojen palautteiden keskeisimmät kohdat, joiksi näyttivät muodostuneen mm.

- yleiseen osaan toivottiin mainintaa kahdesta tai kolmesta sektorista, joihin kirjastot keskitäisivät harjoitteli-

jan ohjauksen, yleisöpalvelun lisäksi, tietenkin

- harjoittelijan palkkaus on yleisissä kirjastoissa kirjavaa yhä edelleen, vaihdellen Y7:n ja Y11:n välillä. Yhteiseen käytäntöön siirtymistä ei kukaan voine kirkkain silmin vastustaa, mutta sen sijaan
- opiskelijan periaatteellista asemaa "hyödyttömänä" työntekijänä, epäilevänä, tarkkailevana kummajaisena kauhistellaan
- kesällä tehtävä harjoittelu ei ole paras mahdollinen tuloksiltaan, onhan kirjastokin kesällä HILJAISUUS-kyllinsä orjallinen noudattaja. Mutta mitä tehdä? Osapäiväinen harjoittelu alkusyksystä (mahdollisuus tutustua valloittavaan budjettiin) vaatisi Tampereen seudun kirjastoilta ylitse- ja kiertämispääsemättömiä vaikeuksia
- hallintoon tutustumista perusharjoittelun yhteydessä ei katsota suopein silmin, sen sijaan
- mahdollinen syventävä harjoittelu eväisi monen kirjastolautakunnan kokoushuoneen oven ainakin raolleen
- tieteelliset kirjastot eivät haluaisi jättää asiakasta neuvonnassa istuvan harjoittelijan armoille (autenttinen lausunto)
- raporttia ei tunnu kukaan haluavan, "eivät ne kuitenkaan mitä sano", "siitä on hyötyä vain harjoittelijalle itselleen" (ja mitä pahaa se siis saattaa-kaan saada aikaan!)

Lyhyen mutta virvoittavan tauon jälkeen sijoitettiin takaisin lehtereille kuulemaan yleisön ja opiskelijoiden puheenvuoroja. Opiskelijoiden toivotut viralliset vastineet jäivät informaatiokatkosten yms. selittämättömien ilmiöiden vuoksi hapuileviksi yritykseksi saada epävirallisia kontakteja yleisöön, mutta sitäkin tarkemmin asetettuja sanoja oli tulossa.

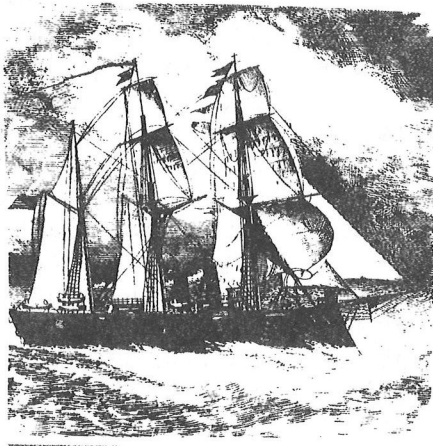
Nokian kaupunginkirjaston Leena Nevan puheesta siirtyivät paperille ajatukset luettelointiharjoitusten lisäämisestä, kokoelmiin tutustumisesta joka-aamuisen hyllyttämisen avulla ja toteamus siitä, että harjoittelu on ensisijaisesti työtä.

Professori Marjatta Okko huomautti puheenvuorossaan, ettei yliopisto ole sorminäppäryyden opettamista varten eikä siellä voi opettaa miljöötä. Yliopisto opettaa, mitä sormia tulee käyttää ja mitä ei. Teoria on hyvä eväs käytännön töihin.

Espoon kaupunginkirjastosta Maija Berndtson sanoi purevasti, että ehkä muutama vuoden päästä on jo käynnissä tappelu harjoittelijoiden saamisesta... Olennaista harjoittelunohjaajan roolissa on kiinnostus ja innostus.

Muistaisivatpa kaikki.

T.S.

Viime Asiasanassa (2/80) kerrottiin Juhani Laikkojan proseminariesitelmän hylkäämisestä erittäin arveluttavain perustein. Tapaus on kuitenkin erinäisten mutkien kautta selvinnyt puolin ja toisin. Proseminariesitelmän hylännyt Kalervo Järvelin perui hylkäyspäätöksensä osittain: Hän lupasi hyväksyä esitelmän, jos kaksi muuta hänen itsensä valitsemaa tarkastajaa hyväksyisivät esitelmän. Juhani esitelmän sitten lukivat ja hyväksyivät vs. lehtori Outi Meriläinen ja tutkija Pertti Vakkari ja hiukan oudontuntuinen tapaus sai sittenkin onnellisen lopun. Mutta jälleen kerran huomattiin, kuinka suuri merkitys on asioiden julkituomisella ja yhteisten etujen puolustamisella. UDK:ta tarvitaan.

AY-TAPAAMINEN

AVAINSANASTO

- KHL - Kirjastonhoitajaliitto (AKAVA)
KHL - Korkeakoulujen ja opetusalan henkilökuntaliitto
KTV - Kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto (SAK)
JTA - SAK-laisten julkisen alan liittojen yhteistyöjärjestö (mukana KTV)
KVL - Kunnallisvirkamiesliitto (TVK)
TVK-V - TVK:n virkamiesjärjestöt (mukana KVL)
TKV - Tieteellisten kirjastojen virkailijat (AKAVA)
KHKL - Kirjastonhoitajien keskusliitto (muodostuu Kirjastonhoitajaliitosta ja Tieteellisten kirjastojen virkailijoista)

14.4. UDK järjesti yliopistolla ammattiyhdistystapaamisen, johon oli kutsuttu kirjastoalan ammattijärjestöjen edustajat. Valitettavasti KTV:n sekä Korkeakoulujen ja opetusalan henkilökuntaliiton edustajat eivät saapuneet. Paikalla oli yleisöä kolmattakymmentä - enemmänkin olisi mahtunut.

Aluksi pidettiin lyhyt esittelykierros... Tieteellisten kirjastojen virkailijat ry:tä (TKV) edustanut Eila Knuuttila Tampereen yliopiston kirjastosta kertoili järjestöstään. Järjestöön on pääsyvaatimuksena el-arvosana kirjastotieteestä. Jäsenmäärä on vajaat 300. Johtokunta koostuu 10 jäsenestä eri puolilta maata. Palkkaneuvottelut tapahtuvat Akavan kautta, eikä järjestöllä ole myöskään omia luottamusmiehiä. Palkkauksen lisäksi hoidettavana ovat jatko- ja täydennyskoulutusasiat, tieteellisten kirjastopäivien järjestäminen ja pätevyysvaatimusten seuraaminen. Huolena ovat virkavääritymät, tutkinnon uudistuksen myötä kaikille kirjastonhoitajille tulee sama koulutus, kuitenkin palkka- ja tasoerot ovat huomattavia.

Suomen kirjastonhoitajat ry:tä - arkisemmin Kirjastonhoitajaliittoa - (KHL) edusti pääsihteeri Anna-Maija Hintikka. Noin 1300-jäseninen liitto näkee pääkysymyk-

nä palkkauksen ja käsitysten muuttamisen kirjastotyöstä. KHL on jakautunut piireihin maakuntakirjastorajojen mukaisesti. Jäsenenä on sekä pää- että sivuvirkaisia kirjastonhoitajia.

Kunnallisvirkamiesliitosta paikalla oli Pekka Linkala Tampereen aluetoimistosta. KVL on TVK:n suurin kuntapuolen järjestö (43.000 jäsentä). Siihen kuuluu n. 200 paikallisyhdistystä, joiden jäsenenä on kunnallisia viranhaltijoita ja toimihenkilöitä. KVL on "teollisuusliittoperiaatteella" organisoitunut, toisin sanoen järjestäytyminen on työnantajakeskeistä, ei niinkään henkilön ammatista riippuvaa. Yhteys ammattikysymyksiin pyritään pitämään toimialajaostoilla. Luottamusmiehet ovat TVK:n virkamiesjärjestöjen kanssa yhteisiä.

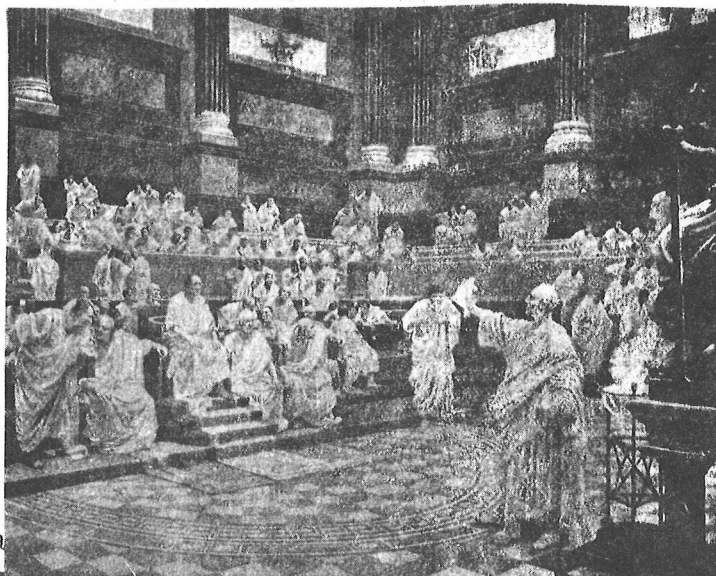
Kunnallisen alan kolmannesta järjestöstä, SAK-laisesta Kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitosta KTV:stä ei paikalla ollut edustajaa. KTV rakentuu, kuten KVL:kin, niistä eri ammattialojen edustajista, jotka ovat kunnan palveluksessa. Liittoon kuuluva Kirjastovirkailijat ry. toimii valtakunnallisena ammattijärjestönä.

Yleiskeskustelussa opiskelijat tivasivat järjestöjen edustajilta vastauksia palkkauksesta, kirjastonhoitajan asemaa ja työaikaa koskeviin kysymyksiin. Kristiina Koivisto peräänkuulutti rajumpia työtaistelutoimia aseman kohentamiseksi. Nämä ehkä auttaisivat pohtimaan ammattikuntaidentiteettiäkin. Linkala totesi, että lakkokysymys on vaikea kuntapuolella, kun on kolme sopijajärjestöä. Jos virkaehtosopimuksen hyväksyy kaksi kolmesta, se tulee voimaan. Knuuttilan mukaan valtion puolella ei lakkoa ole pohdittu, palkkaus on kirjastonhoitajilla "tyydyttävä", joskin amanuenssit ovat palkkakuopassa myös tieteellisissä kirjastoissa.

Irja Peltonen kyseli AKAVA:n julkisesti kuuluttamasta epäsolidarisesta palkkapolitiikasta sekä mahdollisesta yhteisestä liitosta koko kirjastoväelle. Hän totesi, että kun KTV oli pari vuotta sitten menossa lakkoon (kirjastoapulaisista suuri osa on KTV:ssä, samoin osa ns. kirjastoamattillisesta väestä), olivat kirjastonhoitajat ryhtyneet eräin paikoin pohtimaan, miten kirjastot pidetään auki lakosta huolimatta. Paikalla ollut KHL:n hallituksen puheenjohtaja Timo Koivu toi esiin erilaiset palkankorotuslinjat Akavan (prosenttilinja) ja TVK-V:n sekä JTA:n välillä (pennilinja). Hän kuulutti ammattiliittoperiaatetta, joka menetetään mikäli kaikki kuuluvat samaan liittoon.

Linkala toi esiin kolmannen, sekalinjan (x mk + y %) palkankorotuskeskusteluun. Hän totesi, että on painotuskysymys mikä linjoista valitaan, halutaanko palkkaerojen pienentämisestä (puhdas pennilinja) vai niiden suurentamisesta (prosenttilinja) - tai pidetäänkö erot ennallaan sekalinjoilla.

Keskustelua kirjastoalan kentälläkin herättäneen ruokailutaukokysymyksen toi esiin Malla Lappalainen. Py-

Kuva 109. Cicero pitämässä puhetta Catilinaa vastaan.

ritääkö työaikaa pidentämään kun muualla sitä lyhennetään? Hintikka sanoi, ettei ole mieltä pidentää työaikaa, jollei kunnan ruokailumahdollisuutta pystytä järjestämään. Linkalan mukaan virkaehtosopimusta ei ole muutettu, vaan työnantajan (Kunnallisen Sopimusvaltuuskunnan) tulkinta on muuttunut.

Järjestöjen edustajien kesken syntyi erimielisyyttä eri järjestäytymistapojen periaatteista. KHL:n Koivu varoitti hajaantumisesta ja korosti ammattiliittoperiaatetta. KVL:n Linkalan mielestä suuri ammattikuntien silpoutuminen on työnantajalle eduksi. Jäsenlukuja katsotaan kun sopimuksia solmitaan. Hintikka katsoi, että voiman lisäksi tarvitaan asiantuntemusta.

Irja Peltonen esitti huolestumisensa työmäärän lisääntymisestä. Uusia virkoja ei ole perustettu yhtä nopeasti kuin lainausluvut ovat kasvaneet. On yritetty selvittää virastotyöntekijöillä ja valtion tuella työllistetyillä nuorisolla. Knuuttila totesi esimerkkinä Tampereen yliopiston kirjaston. Uusia virkoja ei ole perustettu, jonka takia aukioloaikoja on supistettu. Kirjaston virat ovat unohtuneet yliopistojen virkaesityksistä. Korpilakkoakin

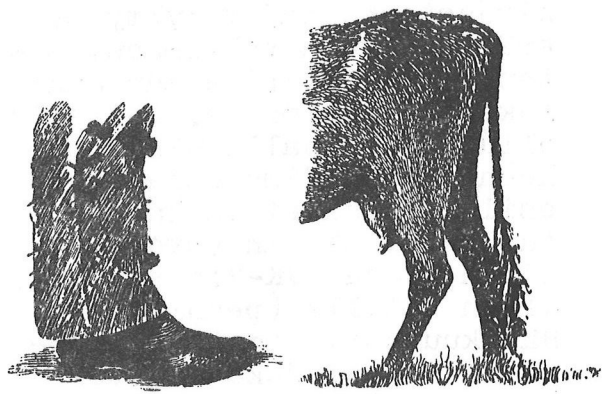
on harkittu huomion kiinnittä-
miseksi tilanteeseen. Linkala
totesi, ettei viroista voi
sopia, niistä päättävät kun-
nissa kunnallisvaltuustot.
Toki voidaan painostaa. Hin-
tikka muistutti vuoden -77
budjettilaista, jossa oli uu-
sien virkojen perustamiskiel-
to. Kysymykseen, jossa tiedus-
teltiin amanuenssinimekkeen
tarpeellisuudesta, hän vasta-
si KHL:n kantana olevan ni-
mekkeen poistamisen. Koivu to-
tesi kirjastonhoitajien otta-
van vapaaehtoisesti uusia teh-
täviä. Heikon ay-tietouden ta-
kia näistä ei osata vaatia li-
sää palkkaa. Anneli Virtanen
piti uhkana keskiasteen kir-
jastokoulutusta.

Kristiina Koivisto kyseli
uudelleen lakkomahdollisuuk-
sista. Opintoveloista selviä-
minen nykyisillä palkoilla
on vaikeaa. Palkat on 60-lu-
vulla lyöty lukkoon alhaisiin
palkkaluokkiin ja kehitys on
ollut hidasta, vastasi Hin-
tikka. Lakkoajatus on varteen-
otettava, hän jatkoi. Koi-
visto mainitsi, että lakolla
olisi ay-liikkeen ja yleisön
tuki. On pidettävä enemmän
ääntä kirjastoalan ongelmis-
ta. Knuuttilan mukaan on hyvä,
että opiskelijatkin tajuavat
palkkakuopan. Linkala piti lak-
koa vaikeana keinona, muitten
ay-järjestöjen suhtautumisessa
toimihenkilökentän lakkoiluun
on parantamisen varaa. Meneil-
lään olevaan teollisuustoimi-
henkilöiden lakkoon ovat aka-
valaiset ylemmät toimihenki-
löt suhtautuneet nuivasti.

Hintikka piti tarpeellisena
yleisten kirjastojen henkilös-
töryhmän ehdotuksen saamis-
ta sitovaksi. Tällöin tiettyä
suoritemäärää kohti pitäisi
perustaa virka. Kirjastonhoi-
tajan asema olisi turvattava,
jottei hän a) näänny työhön
b) saadaan uusia virkoja.
Kristiina Koivisto kertoi kun-
nallisen painostuksen virkojen
suhteen tuottaneen tulosta Van-
taalla. Hintikka piti tätä kir-
jastonhoitajien äänenpidon tu-
loksena, johon Irja Peltonen to-
tesi, että kai se on koko hen-
kilökunnan asia.

Lopuksi järjestöjen edustajilta
tiedusteltiin lyhyttä listaa
heidän tärkeimpänä pitämistään
seikoista. Knuuttila: 1) tut-
kimonuudistuksen vaikutus vir-
karakenteeseen. 2) palkkaus vas-
tamaan koulutusta. Hintikka 1)
palkkaus. 2) kirjastonhoita-
jan ammattikuva. Linkala 1) syk-
syn järjestelyvarat 2) kuoppa-
korotuslinjaltaärkevämpään
hinnoitteluun.

J.P.

Kuva 97. Takiaisia ja rusokin pätkyöitä on tarttunut housunlahkeisiin ja lehmän häntään.

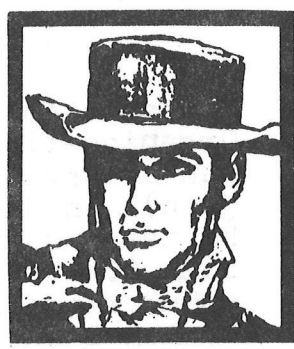
Sananlaskuja

Ku syöp nii ramasoo
ku herreep nii hiukassoo
(Jaana P.)

Hiki laiska syäres
vilu töit tehres.
(Laitila)

Hei hulinaa ja
muorin päätä seinään.
(Jaana P:n äiti)

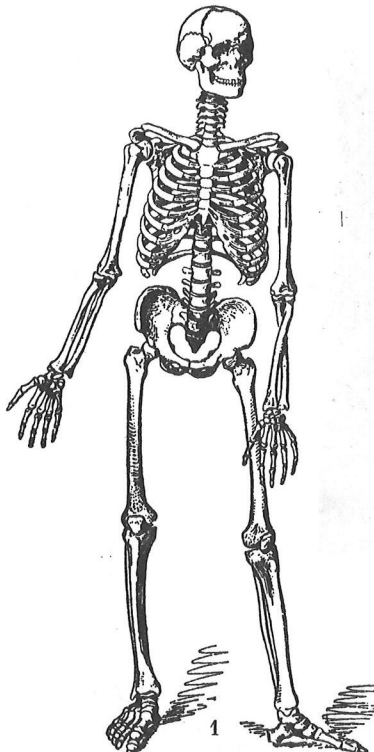
JYVÄT tai HENKI!

Oletko muuten jo kuullut, että UDK on saanut Kirjastolehden jyvän ansioistaan keskustelun virittäjänä. Hyvä me! Tätä on tietysti myös juhlittava ja niinpä tiistaina 6.5. kuluva vuotta järjestetään huimat JYVÄILTAMAT. Paikkana on Työväen Yhdistyksen ravintolan kabinetti (TTT:n talossa, 3.kerroksessa). Tulkaa joskus klo 18.30:n kieppeissä, niin ehditte lystiin mukaan. Ohjelmassa on jyvänluovutuksen lisäksi näytelmällisiä esityksiä (UDK ite ja toivottavasti Kirjastoseuran hallitus, joka myös on kutsuttu). Sitten vielä keskustellaan kesän Kirjastolehden kaksoisnumerosta, jonka tekeminen on usaliaasti uskottu UDK:lle.

Tää on viimeinen tilaisuus pitää hauskaa opiskelutovereittesi kanssa. lä uuvu paikalta.

Oletpa hämy, punkki tai diini, raikuu laulu ja virtaa viini.

hämy

punkki

diini

16 VIRALLINEN L. SUUNNITELTU ORGANISAATIO

Kirjasto on organisaatio. Organisaatio on riippuvainen a)itsestään, b)muista ja c)lainsäädännöstä, mikä taas jakautuu 1.yleisiin 2.erityisiin ja 3.epämääräisiin a)pykäliin b) lukuihin ja c)momentteihin. Kirjasto-organisaatio on elimellinen osa valtion ja kunnan sisikuntaa.

Tärkeimmät kirjaston organisaatiotoiminnot ovat riippuvaisia vuodenaikojen mukanaan tuomista tulo- ja menoarvion feed backeistä, laizzer faireista ja lisämenoarvion sekä henkilöstöasiain järjestämisestä suhteessa kulloisiinkin liikkuviin viruskantoihin, etelänmatkojen alennuksiin, stressiepidemioihin ja vastaaviin organisaation sisäistä ja ulkoista todellisuutta koskettaviin aspectteihin (ntaelo: Johdatus suunnitte un osana).

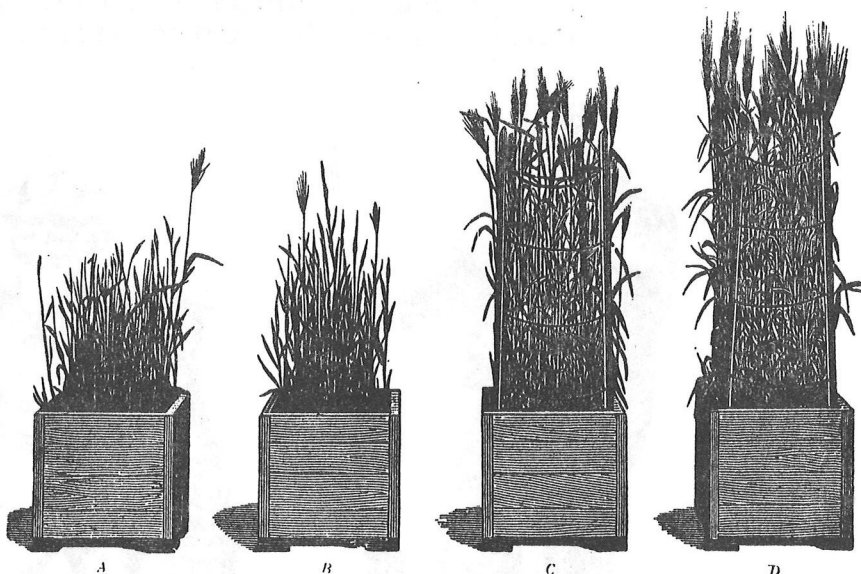
Kunta on määritelty eri lähteissä vaihtelevalla

J.G.Pitkämielen organisaatiosuunnittelun päivillä 3.-12.1971 muotoilemaa versoita: Kunta on päämääräsuuntautunut organisaatio (muita määritelmiä ks. Kunnallismieshallinnon julkaisusarja B 21).

Kirjasto on kunnan organisaation kakussa pienenpieni murunen, eikä sekään suinkaan merkittävä. Onhan yleisesti tunnettua, että kirjastoa käyttää vain noin kolmasosa kunnan asukkaista laitoskirjastoista puhumattakaan. Suunnittelun varaa siis on.

Kirjastoa voidaan tarkastella useasta näkökulmasta. Lähestymistapoina voidaan mainita 1.suoraan edestä 2.kiertotietä takaovesta ja 3.huomaamatta törmäämistä, joka lienee tässä tarkastelluista lähestymistavoista yleisin.

Kirjasto on organisaatio. Kirjaston sisäisestä 1. inside-organisaatiosta yleis-

Kuva 331. Selitys tekstissä.

tavalla ja menestyksellä. Tässä artikkelissa käytetään kunnallismieshallinnon apulaisprofessorin

simmin tavattavat ryhmittymät ovat I. vahtimestarit (watching masters) II. asiakkaat (watchers) ja III. tis-

kin takana istuvat tai inside-tiloissa liikkuvat alipalkatut työntekijät. Alajaottelua voidaan käyttää tarvittaessa, riippuen siitä, mitä suunnittelun osaa l. partia kulloinkin käsitellään. Esimerkiksi asiakkaat voidaan edelleen jakaa

- II.a) palauttaviin
- II.b) palauttaviin ja maksaviin
- II.c) lainaaviin
- II.d) ulkomaalaisiin
- II.e) häirikköihin

Systeemanalyysin ja yksinkertaisen osallistuvan havainnoinnin avulla (ks.kuva 445) saadaan korrelatiomatriisista

yhä edelleen spesifimpiä (still more specific) osia. Esimerkiksi lainaajat (II.c) jakaantuvat tällöin

- II.c.1. paikkakuntalaisiin
- II.c.2. naapurikuntalaisiin, jotka ovat sukulaisen kortilla lainaamassa roska-romaaneja

II.c.3. opiskelijoihin, jotka eivät edes maksa veroa kuntaan, mutta silti kärkevät uutuusromaaneja ja kalliita tieteellisiä teoksia, jotka sitten töhritään ja piirretään...1)

II.c.4. tavallisiksi turisteiksi, jotka tyhjentävät pikareferenssihyllyn, tuovat jaloissaan kuraa ja pieniä kiviä, maiskuttelevat eväitään ja kyselevät kaikenlaisia älyttömyyksiä eivätkä edes teitittele.

Kirjastojen organisaatiosuunnittelussa on huomioitava monia seikkoja. Siksi suunnittelujohdon valintaan on kiinnitettävä hämmästyttävän paljon tarkkaavaisuutta.

1) läh.ks.Sihvo-Ähmä:Rikos ja rangaistus kirjastoissa,s.8

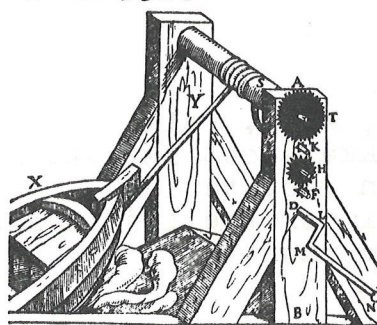

Suotavaa on, että suunniteltaessa kirjaston suunnittelua käytetään mahdollisuuksien mukaan aiheesta kirjoitettua dokumenttimateriaalia, riittävästi aikaa ja rahaa.

Lähteet:

- Pitkämieli, J.G.: Kunta-mitä se on ja mitä ei?
- Sihvo-Ähmä: Rikos ja rangaistus kirjastoissa, Varkaus 1976.
- Valitut Palat: Englantilais-suomalainen sanakirja.

Kuva 598.

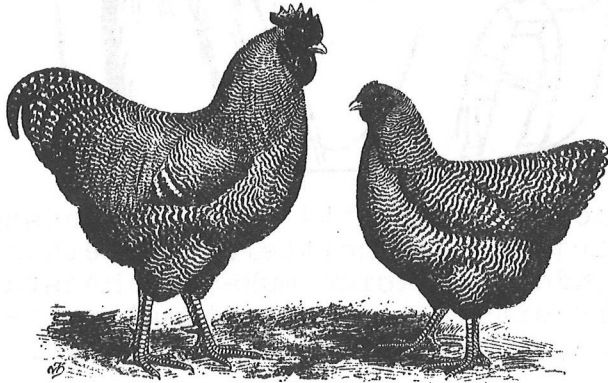
Stevinin teoksesta »De Weeghdaet» v:ltä 1586. Kuva on jonkin verran sekava.

T.S.

Meidän kopla

100 sivua raisua toimintaa.
Elä jo kun olet nuori.
Asiasanan teoria ja käytäntö.

Kuva 279. Harmaajuovainen Plymouth-Rock kana.

jumalauta
ne puhuu vaan opettajien
resurssipulasta
vaikkei meilläkään
oo helppoo
kymmenen ihmistä
ja paskaa joka puolella
mitä helvetin siivoojia
me ollaan?

(ei ole muuten Jukan runo!)

On niin kuuma
- AH, NIIN KUUMA -

Tuleeko meille kohta
vielä kuumempi.
ei, ei...

Ei voi enää tulla kuumempi!
Se olisi silkka pätsi.

I

Kälä, kälä, kälä
Afrikkalaiset istuvat rumpujensa alla
Ne on rasittavia
Tutkimusretkeilijä laskee jokea kumimoottoriveneellä
Se on rasittunut

II

Tulee kina
Voittaako Viren juoksijailmiön
Mustat on brutaaleja
Ne syövät tutkimusmatkailijan

III

Valkonaama joutuu kiertoon
Se on hyödyllinen
Viidakko on painostava paikka
Siellä on liian paljon eläimiä

- Tupakkayskääkö?
- Ei, vaan tuo hölynpöly.

Bullgoose Loony

KEVÄTTÄ FUTUROLOGISESSA HERVANNASSA

Täällä pilvien keskellä
tehdään jotain
oleville oloille
ja tulevaisuudelle.

Minä painun hissiin
matkalle taas kerran pois.
Näin se jatkuu.

Ajatus liikkuu: mielestä sormista
kynästä näkyväksi.

Juovuttava hysteria kiihkeä
musiikki tempoo jalkaterää.
Perhonen piirsi sinikäyrän
ikkunaan.

Jukan kämpästä 12. kerroksesta
näkee pitkälle ja laajalle.

Asiasanaa tehdessä täällä Hervannassa.
Näköalat asioihin laajentuvat,
avartuvat.

Osaa ne muutkin runoilla kuin vaan Markku ja Timo (terkkuja!).
Tällä kertaa asialla olivat Tuija, Pete, Johnny, Poroilan Heikki,
Silja, Jukka ja Mari. KILPAILU!!! Arvuutelkaapa, kuka on
kirjoittanut mitäkin...

VAIHTOEHTO

Asiasana tarjoaa teille erinomaisen tilaisuuden suorittaa kirjasto-tieteen ja informatiikan cum laude-arvosana tee-se-itse - menetel-mällä. Kurssimme vastaa täydellisesti Tampereen Yliopiston kirjas-totutkintoa. Kaikki on hyvin yksinkertaista. Lähetätte vain meil-le asianmukaisesti täytettynä allaolevan kupongin sekä 200 mk se-telirahoina - vastalahjaksi saatte täyden pätevyyden ns. kirjas-toammatillisiin virkoihin, pääsette käsiksi tosi suuriin hommiin ja rahoihin.

KURSSIN SISÄLTÄMÄT ARTIKKELIT:

K & I PERUSKURSSI: Kirjastonjohtaja Lokki kertoo: Virtapiirit kir-jastoni valopilkkuina.

Historiallinen katsaus: Papyruksen ihme.

TIEDONLÄHTEET: Täydelliset tiedot Vatikaanin radion aikamerkeistä. Lihanjalostuslehdet maamiehen tietopankkeina.

ATK-PERUSKURSSI: Värijuliste Money-Bell tietokoneesta.

KIRJASTOHALLINTO: Kirj. joht. Kokki kertoo: Minullakin on ollut ongelmia.

KIRJAVALINTA: Johtaja Hokki paljastaa: Halpoja kirjoja saa enemmän.

LUOKITUS: Osastonhoitaja Herhiläinen: Olenko ateisti? Hartauskir-jallisuuden luokitus on hankalaa.

LUETTELOINTI: Amanuenssi Piikala: Pilkku eilen, pilkku tänään.

KIRJASTOAUTOMAATIO: Suunnittelija Virveli: Amanuenssi kiinnostavana sys-teeminä

KIRJALL. TUNTEMUS: Vahtimestari Sokki: Dieettikirjat eivät vä-hentäneet ruokahaluani.

ERITYISTYÖMUODOT: Yksi seuraavista artikke-leista:

Sairas kirja.

Olen erilainen lapsi.

Kanteletar.

Läpinäkyvät muovikas-sit kaukopalvelussa.

PROSEMINAARI: Esitelmä aiheesta "Rakennetaan pilvilinnoja". Mukana täydellinen lähdeluettelo, ei vaaraa hylkää-misestä.

KYLLÄ
HALUAN EHDOTTOMASTI
KURSSIN

KYLLÄ
OLEN AMANUENSSI, HALUAN
TÄYDENTÄÄ TIETOJANI

KYLLÄ
HALUAN VAIN ESITTEEN

KYLLÄ
EN HALUA MITÄÄN,
LÄHETÄN VAIN RAHAT

EI
EN HALUA TIETÄÄ
MITÄÄN KIRJASTOTIETEESTÄ

ASIASANALLA
ON OMATKIN
POSTI/MAKSUNSA
MAKSAMATTA.
MACSA ITE!

ASIASANA

FINLAND

Jos vielä epäröit, voit tilata 50 markan hintaan 22-sivuisen esitteemme, jossa täydelliset tiedot 15-sivuisesta kurssistamme.

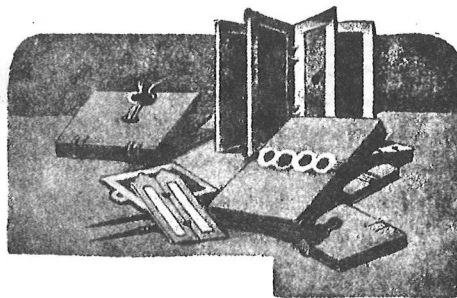
Kaikki kurssimme käyneet ovat sijoittuneet korkeisiin virkoihin, vai mitä kirj.joht. Rokki?

Rokki: "Näin on."

EXTRA: 20 nopeinta saa ilmaiseksi varvastuen kamerajalkaan.

J.T.

Kirjoitus- Kilpailu- Kirjoitus

Kuva 101. Roomalaisia vahatauluja ja piirtimiä.

UDK:n järjestämässä ay-kokouksessa keskusteltiin mm. siitä, että kirjastonhoitajan työtä ei tunneta eikä arvosteta. Tärkeänä pidettiin sitä, että pidetään meteliä itsestämme. Päätimmekin järjestää kirjoituskilpailun innostaaksemme kynäniekkoja ja saadaksemme kokoon edustavan joukon kirjastotyöhön liittyviä juttuja. Niitä on tarkoitus lähettellä lehtien yleisönosastoille tai muualle missä ne toivottavasti saavuttavat suuren yleisön.

Jutut eivät saisi olla kovin pitkiä ja niiden tulisi käsitellä kirjastotyötä ja sen tekijälleen asettamia vaatimuksia, kirjastopalvelujen mahdollisuuksia ja resurssien vähyden niille asettamia esteitä, palkkausta ym.

Kirjoita nimimerkillä ettei henkilökohtaiset ja/tai rakkaussuhteet pääse vaikuttamaan arvosteluun. Raati tulee olemaan arvokas ja asiantunteva. Eikä niiden juttujen niim ihmeellisiä tule olla, sellaisia mitä ihmiset jaksavat lukea mielenkiinnolla. Suoranainen valehtelu ja liiallinen panettelu ei ole toivottavaa. Kuvitteelliset kertomukset ovat tervetulleita.

Juttuja käsitellään ensi syksynä. Kesällä on aika, uhraa muutama tunti tulevaisuudellesi. Palkintoja on luvassa, ainakin rajattomasti kunniaa ja mahdollisuus saada oma nimi arvostettuun lehteen. Juttuja voi ojentaa hallituksen jäsenille, tipauttaa Asiasanan laatikkoon tai lähettää Asiasanan osoitteeseen.

Kuva 26. Alaleuka hampaineen.

Ei mikään lällärilistä

Suurien ja mahtavien elokuvaalehtien tapaan tästä piti tulla syvällinen ja vakavamielinen esitys kaikkien aikojen parhaimmista elokuvista, haastateltavina tietysti kirjastotieteen opiskelijoita. Huono-onninen toimittajamme eksyi kuitenkin ensi töikseen paikalliseen, sangen mainehikkaaseen virkistäytymiskeskukseen Tammerkosken rantamille (ei kirjasto!) ja siitä alkoi jutun alamäki. Seuraavassa on jouduttu turvautumaan erittäin epämääräisiin muistiinpanoihin ja vielä hämärimpiin muistikuviin haastattelun kulusta. Tulokset muodostuivat olosuhteista huolimatta korkeatasoisiksi ja tästä voikin päätellä kirjastotieteilijöiden olevan laatu elokuvien ystäviä. Mukaan otettiin sekä tv-ruudussa, elokuvateatterissa ja -kerhoissa nähdyt filmit. Hajonta muodostui niin suureksi, ettei toimitus katsonut olevan aihetta matriisin kokoamiseen. Chaplinin Ritari Siniparta osoittautui yhdeksi suosituimmista, samoin kuin Mihalkovin Tšehov-filmatisointi Keskenäinen sävelmä mekaaniselle pianolle.

Ensinnä ilmaisi mielipiteensä tunnettu monroemies Timo K. Mattoniemi. Hänen rakkaimmat elokuvansa ovat Tannerin ohjaama Jonas täyttää 25 vuonna 2000, Ritari Siniparta, Tarkovskin Andrei Rublev ja Altmanin McCabe & Mrs. Miller. Marilyn Monroe on myös Matskun sydäntä lähellä ja erityisesti Marilynin osasuoritus elokuvassa Rakas, minä nuorrun (nähtiin teeveessä pari kuukautta sitten). Timo Kalerovo totesi pitävänsä ylipäättään kaikista "hullujen" tekemistä filmeistä, mitä se sitten pitääneekin sisällään...

Nahkatakki-Johnny, entiseltä nimeltään Juhani Laikkoja, sai tovereittensa ystävällisellä myötävaikutuksella aluksi kokoonlistan, joka sisälsi filmit Tuulen viemää, My Fair Lady ja Pygmalion. Tarkemmin asiaa tuumit-

tuaan Johnny kuitenkin päätyi hieman toisenlaiseen suosikkielekuvien luetteloon, johon hän valitsi Resnais'n Viime vuonna Marienbadissa, Renoir'n Yöperhosen ja Hitskokin Vaarallisen romanssin. Toimitus epäilee Johnnyn siepanneen elokuvat omasta päästään.

Jaana Pakarisen elokuvakokemukset herättivät kiinnostusta viereisissäkin pöydissä. Jaana sanoi olleensa hurmiossa varsinkin Donskoin ohjaamaa Gorki-trilogiaa katsoessaan. Myös Eisensteinin Lokakuu ja aiemmin mainittu Keskenäinen sävelmä mekaaniselle pianolle kuuluvat neiti Piiparisen elokuvasuosikkeihin. Tapio Suomisen nuorisokuvaus Täältä tullaan, elämä oli vaikeuttanut Jaanaan voimakkaasti: omien sanojensa mukaan hän oli tarvinnut filmin jälkeen kaksi ja puoli tuntia. Pahoittelemme tapahtunutta ja niin pois päin. Toimittajamme oli jo haastattelemassa hra Juha Piukkula Oulusta, kun neiti Pakatuinen intoutui kertomaan vielä valkokankaan miesihanteistaan. Hän mainitsi luultavasti nimet John Wayne, Cary Cooper, Burt "Karmiininpunainen merirosvo" Lancaster ja Buster Keaton. Lopukommenttina J. Pikkarainen halusi sanoa pitävänsä kaikista anarkistisista elokuvista.

Mutta sitten Juha Piukkulaan. Hän yritti kiemurrella eroon vastausvuorostaan väittämällä pontevasti, ettei muista mitään. Seurueen yllyttämänä Ju-

ha sai kuitenkin laadittua omien elokuvakokemuksiensa kolme kärjessä -listan. Huipulla oli taas Ritari Siniparta ja muita hyviä leffoja ovat Juhan mielestä Täältä tullaan, elämä ja Kawalerowiczin hieno Yöjuna, joka esitettiin Monroen kevätohjelmistossa. Juha muisteli myös Resnais'n kuuluisalla keskitysleirikuvauksella Yö ja usva olleen suuri vaikutus.

Tuija "peejii" Sonkkilan lista oli lyhyt, mutta alkupuheet sitäkin pitempiä. Tupu alkaa jo oppia byrokraattisen kielenkäytön kierteilyt ja kaartelut... Joka tapauksessa, aikansa niissä puitteissa asiaa tarkasteltuaan, Tuija kertoi luottamuksellisesti Fassbinderin Maria Braunin avioliiton olevan parhain elokuva, minkä hän on viime aikoina nähnyt. Wajdan Häät, joka esitettiin Monroessa edelliskeväänä, oli myös tehnyt vaikutuksen kauniilla visuaalisella toteutuksellaan.

Lopuksi haastatteli haastatteli vielä itseäänkin, koska hänen teki niin hirveästi mieli. Hän totesi tykkävänsä kovasti Renoir'n Suuresta illuusiosta, Truffaut'n elokuvista Adèlen tarina ja Taskurahat ja tietysti kaikista Marx-veljesten leffoista. Sitäpaitsi hän ihailee yli kaiken Chaplinia ja Woody Allenia ja Errol Flynnä. Se siitä.

M.A.

ON TAASKIN MAANANTAI JA ALKAA KURJA VIIKKO. TAIVAS, MITEN VIHAAN TÄTÄ SHOWBISNESTÄ!

HYVÄ ON, HYVÄ ON! SAAT OLLA HEVOSEN ETUPÄÄ TÄMÄN VIIKON!

Vuoden kuvat

johnny
elämäni kolmas
mies
syö spaghettiä
kaunis näky

A

Attilan kuppila on nasta paikka. Siellä voi syödä, juoda, keskustella ja naureskella kavereitten kanssa.

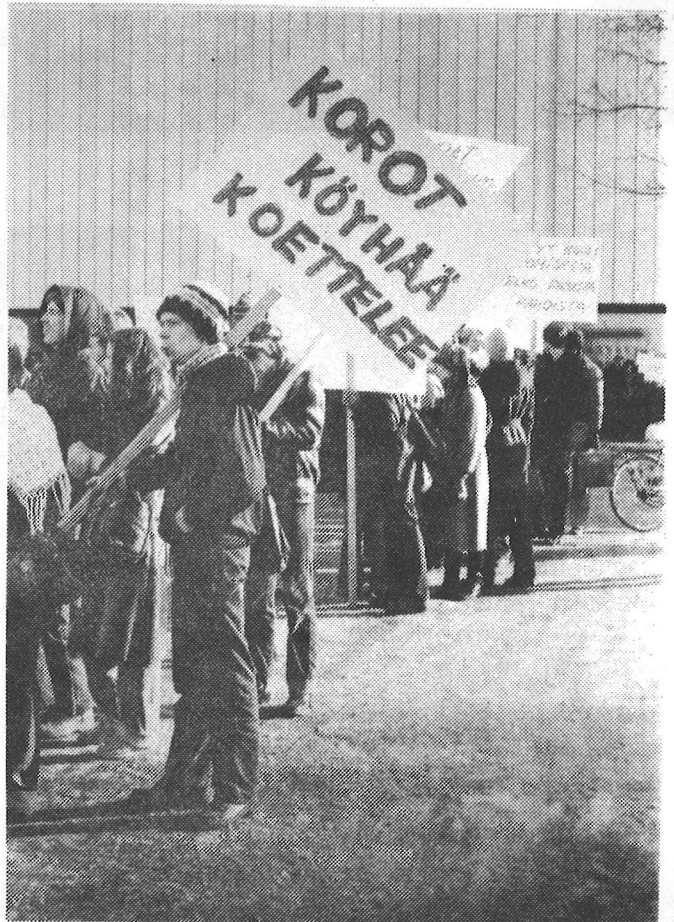
J

Interaktio haastoi hallituksemme köydenvetokilpaan. Tässä sitä liu'utaan kohti kunniakasta (?) tappiota. Kaaduimme käsi-
sineet kädessä.

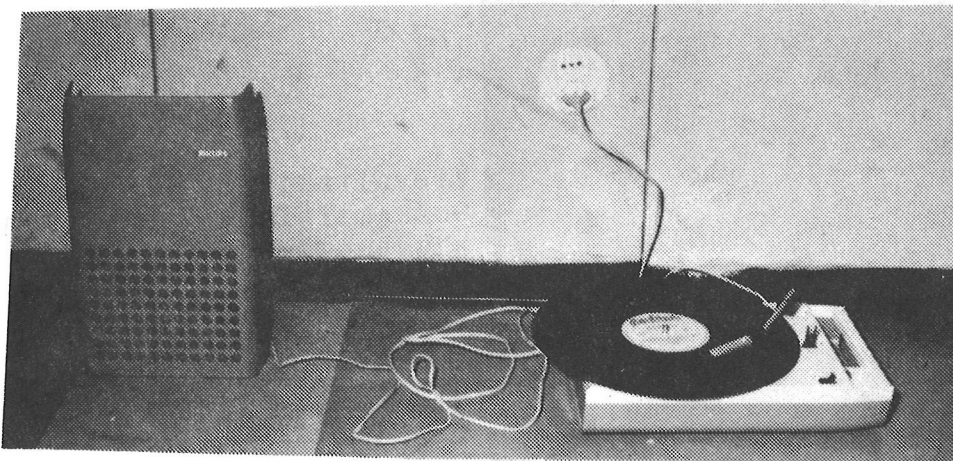
M

Mm. Marjukka ja Markku edustivat UDK:ta Hanasaassa Kirjastoseuran maaliskuisessa koulutustilaisuudessa. Herrasväki syö kuvassa perunasalaattia.

O

Opintovelka on vakava asia. "Ei taho jaksaa lainaa takas maksaa." Kirjastotieteilijätkin olivat mieltä osoittamassa velkaliikkeen kulkueessa.

P

Pokoaminen oli vuoden suosituin urheilumuoto. Marjukan matkalevari oli menossa mukana.

S

Salaperäinen tarkastuskarjako Suomen ensiesityksessä Vanhan D:n ravintolassa. Kuvassa vanhaemäntä Rantala, tohtori H. Saviniemi ja Maijakarjako.

T

Tuula Haavisto joutui luopumaan puheenjohtajan kruunustaan. Tässä hän laulaa seuraajaansa suohon Jaana P:n avustuksella.

V

Vieraitakin meillä kävi: Soskomilaisia Hesasta ja täydennyskoulutettavia verstaalta.

teet: Ritva M. Ahlsten
 foto: Jukka A. Tammilehto

KE SÄNTÄPÖLÖLISTÄ

27

Juuri kun kesällä olette tukehtumassa kirjapölyyn muistatte tämän lehden ja tämän luettelon kesän festivalisseista. "Ihanaa! Orgelveckan i Lahtis on alkanut. Pääsen vihdoinkin tuulettumaan." Asiasana on jälleen pelastanut elämänne!

	Helsingin Juhlaviikot 27.8.-13.9. Helsingfors Festspel
	Savonlinnan Oopperajuhlat 7-25.7. Savonlinna Opera-festspel
	Lahden Kansainvälinen Urkuviikko 4-10.8. Internationella Orgelveckan i Lahtis
	Kaukasian Kansanmusiikki-juhlat 14-20.7. Folkmusikfestivalen i Kaustinen
	Kuhmon Kamarimusiikki 25.7.-3.8. Kuhmo Kammarmusik

	Pori Jazz 80 10-13.7.
	Jyväskylän Kesä 24.6.-3.7. Jyväskylä Sommar
	Tampereen Teatterikesä 19-24.8. Tammerfors Teatersommar
	Kuopio Tanssii ja Soi 9-15.6. Kuopio Dans-och Musikfestspel
	Turun Musiikkijuhlat 9-14.8. Musikfestspelen i Åbo

Kuva 47. Diskoonheittäjä.

KUVASSA 47 ON
PROTOTYYPPI
VERRATTOMASTA
VÄLINEESTÄ, JONKA
AVULLA DISKON
MENO ONNISTUU
AINA.
JOSKUSHAN VOI
JALASSA OLLA
PIRTEÄ PUNAiset
LENKKITUSSUT
JA PORTIÄÄR-
SEITÄ SANOO,
ETTÄ PITÄISI OLLA
LAKERIKENGÄT.
SILLOIN OTATTE
TASKUSTANNE
PUHALLETTAVAN
DISKONHEITTÄJÄN
JA VIUH... OLETTE
SISÄLLÄ KESELLÄ
KIIVAITA DISKO-
RYTMEJÄ. SINÄ
JA LENKKITUSSUSI.

JOLLEI ASIA OLE
VIELÄ MUUALTA
TULLUT ILMI
TOIVUUTAA
ASIASANA
HYVÄÄ KESÄÄ
IHAN JOEISELLE!

Pispalan Soitti 30.5.-1.6. Tampere	
Kansainvälinen kansantanssifestivaali — koti- ja ulkomaisten valoryhmien värikkäitä esityksiä. En mångsidig folkdansfestival — färgranna uppträdanden av inhemska och utländska toppgrupper.	
Sepän Soitto 6-8.6. Mantsälä	
Suomalaisista kansanmusiikista viihdyttävän käsityöläismuseon alueella. Finländsk folkmusik på ett förtjusande hantverksmuseumområde.	
Kalenat 7-8.6. Lappeenranta	
Eteläkarjalaiseen kansanperinteeseen pohjautuva maakuntajuhla. En landskapsfest som bygger på sydkarelsk folktradition.	
Ilmajoen Musiikkijuhlat — Musikfestspelen i Ilmajoki 1-11.6. Ilmajoki	
Ohjelmassa Panulan ja Krohnin "Jaakko Ilkka" sekä oratorioesityksenä Kokkonen "Viimeiset kiussaukset". I programmet "Jaakko Ilkka" av Panula och Krohn samt "De sista frestiserna" av Kokkonen som oratorieföreställning.	
Sata-Häme Soi 8-15.6. Ikaalinen	
Taide- ja kansanmusiikkia harmonikalla — kansantansseja ja pelimannimusiikkia. Konst- och folkmusik på dragspel — folkdanser och spelmansmusik.	
Iisalmen Kamera-Foto- och Filmvecka 9-15.6. Iisalmi	
Suomalainen valokuva-, elokuva- ja kaitafilmialan monipuolinen tapahtuma. Ett mångsidigt evenemang för den finländska foto- och filmbranschen.	

Karjalan Kesä 4-29.6. 28.7.-9.8. Joensuu	
Kriittikkopäivät — Pohjois-Karjalan harrastajateatterin viikko — musiikkikursseja konserteineen. Kritiker dagar — amatöreteatervecka för Norra-Karelen — musikkurser med konserter.	
Eteläpohjalaiset Spelit 27-29.6. Seinäjoki	
Eteläpohjalaisista kansanmusiikkia laajasti esittelevä juhla. En festival som vidlyftigt presenterar syabsterbottensk folkmusik.	
Närpes Teater 28.6., 2.7., 5.7., 6.7., 9.7., 12.7., 13.7. Närpes	
Korkeatasoista suomenruotsalaista kesäteatteria. Högtklassig finlandssvensk sommarteater.	
Jutalaiset 4-6.7. Sodankylä	
Lapin kansanperinteeseen nojautuva maakuntajuhla — teemana mm. saamelaismusiikki. En landskapsfest som grunder sig på lapak folktradition — som tema bl.a. samemusiken.	
Harrastajateatterikesä — Amatörateatersommar 7-10.8. Seinäjoki	
Suomalaisia harrastajateatteriesityksiä, koulutusta, keskusteluja. Finländska amatörateaterföreställningar, skoling, diskussioner.	
Kivi-Juhlat 6-7.7. 13-14.7. Nurmijärvi	
Aleksis Kiven "Nummisuutarit" ja "Seitsemän vellestä" ulkoilmaesityksinä. Aleksis Kivis "Socksenskomakaren" och "Sju bröder" som friluftsteater.	

